

Impressions Corporals: exercicis d'aproximació

elisa ortega montilla

comissariat per Javiera Luisina Cádiz Bedini

Souvenir

26 de setembre 2024, 19.30 h.

Del 26 setembre fins al 22 octubre 2024

Obrim amb cita prèvia:

espai.souvenir@gmail.com

www.espaisouvenir.com

L'art és un estat de l'ésser i *Impressions corporals: exercicis d'aproximació*¹ mostra com, en trobar-se art i cos, l'obra pot transcendir la seva objectualitat i abandonar la seva passivitat, posant el nostre ésser lúdic inherent i la nostra pròpia voluntat en primer pla. L'exposició es compon d'escultura, dibuix, fotografia, videoart i performance, i mostra la pràctica socialment compromesa de l'artista espanyola-americana elisa ortega montilla, que crea un entorn on els objectes són tocats, i també documentats, com a part d'una experiència sensorial col·laborativa.

Havent crescut durant el postfranquisme i havent viscut també la transició espanyola a la democràcia, el ressò de l'escassetat i del llegat de la cultura de l'estalvi van empènyer l'artista a comprometre's amb la sostenibilitat mediambiental i a transmutar objectes i materials rebutjats per donar-los una nova vida. Les seves escultures estan fetes amb fusta recuperada, de manera que en reescriu la història i alhora manté les petjades del passat. Titulades col·lectivament «Impressions corporals», els elements escultòrics que pengen de les estructures metàl·liques fixades a la paret són el centre de l'exposició. Les escultures de fusta estan dissenyades i destinades a ser tocades i a fusionar-se amb els cossos d'aquells que les agafin i interactuïn amb elles; un procés que l'artista considera una forma de comunicació amb el públic. Atès que no estan polides ni envernissades, elisa dona a entendre que només el tacte de les nostres mans intensifica l'obra, saturant-la d'història. Vol que «anem més enllà del format passiu del cub blanc» i que qüestionem encara més les fronteres artificials que separen art i audiència. L'art contemporani es defineix a través de la seva realització per part dels seus espectadors i espectadores, motiu pel qual se'ls convida a construir alguna cosa amb les peces escultòriques. Al mateix temps, encara que jugar sigui una cosa de la qual sovint com a persones adultes ens n'allunyem, elisa demostra que, de fet, és part integrant d'aquesta mateixa expressió.

Obrir la seva pràctica al públic, permet a elisa crear connexions socials per mitjà de l'exploració creativa, la trobada física i el diàleg. Aquestes reunions no són estàtiques ni tancades, sinó que estan obertes a la improvisació i al joc, la qual cosa fa que estiguin en constant evolució, siguin altament individualitzades i, per tant, difícils de compartimentar. El conjunt d'obres reflecteix dues accions diferents a través de les quals l'artista crea un escenari lúdic perquè un grup multigeneracional improvisi accions amb les formes escultòriques, tant de manera individual com col·lectiva.² elisa observa atentament i capta els gestos de

1 El subtítol «exercicis d'aproximació» es va inspirar en una reflexió de la comissària brasilera Thais de Menezes, qui, en col·laborar en una acció per al primer vídeo de l'elisa, *Little Things I find* (2024), va comentar que el treball de l'artista ens acostava a la comprensió de les nostres pròpies realitats.

2 La primera acció va tenir lloc a Tangent Projects el gener de 2024 i va consistir en un marc guiat en el qual demanava a les participants que col·laboressin en diverses accions contextualitzades, tant en el nostre entorn immediat com en el marc polític més ampli. La segona acció ha tingut lloc aquest passat estiu a l'estudi de l'artista (TMDC) i, en contrast amb les anteriors activitats controlades, va oferir un conjunt de jocs improvisats mitjançant els quals es van construir formacions orgàniques amb les peces.

la gent registrant-los i arxivant-los en diferents mitjans. Podem observar aquesta postura interactiva en els dibuixos, col·locats en marcs fets per l'artista, que delineen moments individuals en els quals les participants estan en flow –un corrent constant de consciència i creativitat. Això, sumat a la seva col·laboració amb la fotògrafa brasilera Luiza Fagá, ha donat lloc a un arxiu d'imatges en expansió que documenta les accions.

Impressions Corporals: exercicis d'aproximació no marca un recorregut conclouent, ni defineix una determinada manera de llegir les obres perquè totes es relacionen, d'alguna forma, entre elles. L'artista esculpeix un imaginari en el qual se'ns demana que sostinguem l'espai i el temps, el nostre propi espai, al nostre propi ritme.

Escrit i commissariat per **Javiera Luisina Cádiz Bedini**

Amb la col·laboració de la fotografia de **Luiza Fagá**

elisa ortega montilla és una artista que treballa i exposa entre els Estats Units i Espanya. Va completar el Màster en Belles Arts a la Universitat de Califòrnia l'any 2019, després de més d'una dècada exercint de treballadora social en diferents països. Els seus projectes s'han mostrat en exposicions individuals i col·lectives, i en fires d'art a Espanya, Guatemala, Mèxic, la Xina i els Estats Units, incloent-hi el Torrance Art Museum, Los Angeles Municipal Art Gallery, San Luis Obispo Museum of Art i, darrerament, L'Space in Chelsea a Nova York. Ha rebut nombrosos premis, beques i residències, entre elles de la Fundació Rafael Botí, California Arts Council i de Vermont Studio Center. Recentment ha finalitzat el Programa d'Estudis Independents del MACBA.

Activitats:

- 26 setembre - 19.30 h / Opening
- 12 octubre- 12 h / Visita guiada - Vermut
- 22 octubre - 19.30 h / Finissage - performace

amb el suport: